

Ένα αλληιώτικο τσαντίρι στον Καναδά

Στο τέλος του καλοκαιριού του 1892 στο Μόντρεαλ του Καναδά, κοντά στο λιμάνι, μια παρέα από οκτώ άτομα είχαν στήσει ένα τσαντίρι με κλαδιά. Ένας Γάλλος γαλατάς που εφοδίαζε το ζαχαροπλαστείο του Κρανιδιώτη με γάλα τους έβλεπε να κάθονται αμέριμνοι, όταν αυτός πήγαινε να πάρει τους μεγάλους τενεκέδες με το γάλα, που άφηνε εκεί το τρένο γι' αυτόν. Του φαινόταν πολύ σκεφτικοί και έμοιαζαν σαν ξένοι.

Είχε περάσει ολόκληρος μήνας χωρίς ο γαλατάς να αντιληφθεί τίποτε το δυσάρεστο. Αργότερα, αρχές του Σεπτεμβρίου, αντιλήφθηκε ότι του έλειπε λίγο γάλα από πέντε τενεκέδες. Δεν έδωσε όμως προσοχή. Περιμένε ότι από μέρα σε μέρα θα έφευγαν.

Ένα πρωί βρίσκει πάνω στο σκέπασμα ενός τενεκέ κέρματα ξένου κράτους. Ανοίγει τον τενεκέ και παρατήρησε ότι του έλειπε πιο πολύ γάλα. Δεν τους είπε τίποτε. Πήρε τα κέρματα και έφυγε. Όταν έφτασε στο ζαχαροπλαστείο του Κρανιδιώτη του είπε τι συνέβηκε και του έδειξε τα χρήματα. Ήταν δυο εικοσάλεπτα και μια δεκάρα.

Ο Κρανιδιώτης δεν χρειάστηκε άλλη βεβαίωση.

– Είναι άνθρωποι δικοί μου, είναι Έλλη-

νες, λέει στον Γάλλο! Χρειάζονται βοήθεια! Αύριο πρωί θέλω να έρθω μαζί σου. Ο γαλατάς, καλός και πονετικός άνθρωπος, σκέφτηκε ότι το κρύο του Σεπτέμβρη γινόταν όλο και πιο δυνατό.

– Να πάμε σήμερα. Φαίνονται αδύνατοι και πεινασμένοι.

Ο γαλατάς και ο Κρανιδιώτης σε λίγη ώρα πλησίασαν το τσαντίρι που έμεναν οι δυστυχείς μετανάστες.

Οι μετανάστες γνώρισαν την άμαξα και το γαλατά, που αυτή τη φορά είχε και κάποιον άλλο μαζί του.

Θα θύμωσε, σκέφτηκαν, που τον πλήρωσαν με ψεύτικα χρήματα και φέρνει ένα αστυνομικό μαζί του! Δυο χώθηκαν στο τσαντίρι τους, πέντε κρύφτηκαν στην ακροποταμιά και ένας στάθηκε όρθιος και περίμενε να τον πλησιάσουν.

Για μια στιγμή βλέπουν αυτόν που νόμισαν για αστυνομικό, να σηκώνει το χέρι του και να φωνάζει:

– Γεια σας βρε παιδιά. Μη φοβάστε. Έρχομαι να μάθω από πού έρχεστε και πού πηγαίνετε.

Όταν τον άκουσαν να τους μιλά ελληνικά, πήραν θάρρος κι ένας ένας τον πλησιάζουν και με κλαψιάρικη φωνή του έλεγαν:

– Μεγάλος ο Θεός που σ' έστειλε να μας σώσεις!

Όλοι ήταν σε κακή κατάσταση. Τις τρεις τελευταίες ημέρες τις πέρασαν μ' ένα κύπελλο γάλα που έπαιρναν από τους τενεκέδες του γαλατά. Και τώρα δεν έχουν θάρρος να κοιτάξουν το γαλατά. Θα τους νομίζει για κλέφτες!

Ένας από την παρέα πλησιάζει τον Κρανιδιώτη και του εξηγεί:

– Σήμερα βάλαμε πενήντα λεπτά στο σκέπασμα του τενεκέ. Ξέραμε ότι αυτά τα χρήματα ήταν άχρηστα γι' αυτόν, αλλά θελήσαμε να του δείξουμε πως έπρεπε να πληρώσουμε το γάλα που πήραμε.

Ο γαλατάς γέλασε, όταν άκουσε τον Κρανιδιώτη να του εξηγεί όλη την ιστορία και είπε:

– Αυτό θα με κάμει νομισματοσυλλέκτη!

Όλοι μαζί πάνω στην άμαξα φτάνουν στο ζαχαροπλαστείο του Κρανιδιώτη, που ήταν κοντά στην πλατεία.

– Πόσα σου οφείλω για το ταξίδι που έκαμες;

– Ήταν χαρά μου που βοήθησα τους ανθρώπους αυτούς!

Την ίδια στιγμή ο Κρανιδιώτης τηλεφώνησε στο πλησιέστερο παντοπωλείο να του στείλουν ψωμιά, τυριά, παστά κρέατα και ψάρια. Μόλις έφτασαν τα τρόφιμα, τους κατέβασε όλους στο υπόγειο, διότι η εμφάνισή τους δεν ήταν ευχάριστη για τους πελάτες του.

Μετά από λίγη ώρα τηλεφώνησε στον ακούραστο Λάμπη (Χαράλαμπος Κουτσογιαννόπουλος*). Του διηγήθηκε σε τι κατάσταση τους βρήκε και τους είχε όλους στο υπόγειο να φάνε καλά και να ζεσταθούν.

Σε μια μέρα όλοι είχαν αποκατασταθεί. Ο Λάμπης τους μοίρασε σε διάφορα μαγαζιά. Οι πρωτοπόροι Έλληνες είχαν συμφωνήσει μεταξύ τους να βοηθούν τους καινούριους μετανάστες. Το κάθε μαγαζί θα έπαιρνε από ένα, θα του αγοράζαν ένα καινούριο κοστούμι, δύο ζεύγη εσώρουχα και θα τον συντηρούσε μέχρι να βρεθεί τακτική δουλειά.

Από το "Ανέκδοτες ιστορίες και γεγονότα" του Ιωάννη Φουριέζου
Διασκευή: Αντώνης Μοσχόπουλος, Καναδάς*

- Ο Χαράλαμπος Β. Κουτσογιαννόπουλος υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος της ελληνικής κοινότητας του Μόντρεαλ.
- Ο Ιωάννης Φουριέζος γεννήθηκε το 1904 στα Πάκια της Λακωνίας. Ήρθε στο Καναδά, στο Κεμπέκ το 1926. Πέθανε στα Πάκια το 1979.

Ερωτήσεις:

- Γιατί οι μετανάστες έβαζαν νομίσματα, άχρηστα στον Καναδά, πάνω στο σκέπασμα του τενεκέ του γαλατά;
- Οι οκτώ μετανάστες δεν είχαν το θάρρος να κοιτάξουν κατάματα το γαλατά. Γιατί;
- Τι έκανε ο Κρανιδιώτης και τι ο Λάμπης υπέρ των ελληνικών μεταναστών;

Λεξιλόγιο

το κέρμα
το νόμισμα
το τσαντίρι
ο μετανάστης
ο αστυνομικός
το παντοπωλείο
το ζαχαροπλαστείο
χώνομαι
κρύβομαι
διηγούμαι